681/03

Den 29. september 2003 blev i sag nr. 58.663:

xxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har personforsikring i Danica Pension, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning efter den 28/5 1998.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens generelle erhvervsevne efter dette tidspunkt ikke længere er nedsat i dækningsberettigende grad.

Klageren, der er taxachauffør, har været impliceret i et færdselsuheld den 19/10 1997, hvor han pådrog sig en piskesmældslæsion, hjernerystelse, slag på venstre håndled og beskadigelse af en tand.

Selskabet anerkendte skaden og startede udbetaling i perioden 19/1 1998 og indtil 1/5 1998.

Den 24/2 1998 modtog selskabet en raskmeldingserklæring fra klageren, der oplyste, at han var begyndt at arbejde halv tid fra 23/11 1997.

Den 12/3 1998 oplyste selskabet, at klageren alene var berettiget til halv udbetaling ved tab af erhvervsevne.

Den 2/6 1998 modtog selskabet en raskmeldingserklæring fra klageren, der oplyste, at han var begyndt at arbejde mere end halv tid, og at sidste sygedag var den 28/5 1998.

Den 11/9 1999 udbetalte selskabet invaliditetserstatning svarende til en méngrad på 10 %, ligesom klageren blev oplyst, at selskabets lægekonsulent vurderede, at hans generelle arbejdsevne var nedsat med mindre end halvdelen. Lægekonsulenten begrundede afgørelsen med, at klageren kunne klare at arbejde 6 timer dagligt, og at der var andre erhverv, der var mindre belastende end taxakørsel.

Den 8/2 2000 meddelte klagerens advokat, at han ikke var enig med selskabets vurdering af arbejdsevnen, ligesom han mente, at selskabet burde følge Arbejdsskadestyrelsens vurdering af erhvervsevnen, der var sat til et tab på 50 %.

Østre Landsret er den 3/3 2002 kommet med en tilkendegivelse i erstatningsansvarssagen, hvor landsretten har givet sagsøgeren (klageren) medhold i, at hans tab af erhvervsevne skønsmæssigt kan sættes til 50 %.

Med henvisning til landsrettens tilkendegivelse gør klagerens advokat gældende, at klagerens generelle erhvervsevne er nedsat med 50 %.

I selskabets skrivelse af 25/6 2002 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Det er fortsat vores vurdering, at der er forskel i vurderingen af arbejdsevnen efter ulykkesforsikringens regler og efter erstatningsansvarslovens regler, som vi løbende har redegjort for.
>
> **Udbetaling efter erstatningslovens regler for fastsættelse af erhvervsevnetab er:**
>
> §5. Har en personskade, efter at skadelidtes helbredstilstand er blevet stationær, medført varig nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, tilkommer der skadelidte erstatning ved tab af erhvervsevne.

Stk.2. Ved bedømmelsen af erhvervsevnetabet skal der tages hensyn til skadelidtes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af skadelidte.

Efter personforsikringens regler fastsættes tab af arbejdsevne som følgende:
Forsikringen giver ret til udbetaling af invaliderente, hvis forsikrede ved et ulykkestilfælde, jf. §1, stk. 3, mister 2/3 eller mere af den erhvervsevne, der er normal for personer af hans(hendes) alder og uddannelse, eller hvis forsikrede tilkendes statens invalidepension (højeste eller mellemste) i henhold til lov om invalidepension af 15/4 1970, §3, stk. 2 og 3. Retten gælder for den tid, erhvervsudygtigheden varer ud over 3 måneder.
Mister forsikrede mellem ½ og 2/3 af erhvervsevnen, eller tilkendes statens laveste invalidepension i henhold til lov om invalidepension af 15/4 1970, §3 stk. 4 ydes halv invaliderente.

Det er vores klare opfattelse, at der er stor forskel på de to definitioner, idet bestemmelserne efter erstatningsansvarsloven primært er en økonomisk vurdering, mens reglerne efter personforsikringen primært er en lægelig vurdering.

Forsikrede har siden den 28. maj 1998 arbejdet mere end halv tid (6 timer dagligt) i sit hidtidige erhverv som taxachauffør. L.S. [klageren] har ifølge dommen fra Østre Landsret afleveret sin bevilling til hyrevognskørsel den 2. januar 2002 og lever nu af sygedagpenge. Der findes flere erhverv, som er mindre belastende end hyrevognschauffør, men L.S. har ikke tidligere ønsket at forsøge at skifte erhverv på grund af økonomiske overvejelser. Der har således ikke været forsøgt afprøvning eller arbejde i andre erhverv og på de foreliggende oplysninger burde L.S. kunne bestride et andet erhverv mere end 1/2 tid.

Vi fastholder således, at L.S. ikke er berettiget til udbetaling ved tab af arbejdsevne, fordi der ikke foreligger lægelig dokumentation for, at hans arbejdsevne er nedsat med mindst halvdelen indtil den 2. januar 2002."

På baggrund af speciallægeerklæring af 12/8 2002 har selskabets lægekonsulent vurderet, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat i dækningsberettigende grad efter den 2/1 2002.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**§ 2. Invaliderente**

Forsikringen giver ret til udbetaling af invaliderente, hvis forsikrede ved et ulykkestilfælde, jf. § 1, stk. 3, mister 2/3 eller mere af den erhvervsevne, der er normal for personer af hans (hendes) alder og uddannelse, eller hvis forsikrede tilkendes statens invalidepension (højeste eller mellemste) i henhold til lov om invalidepension af 15/4 1970, § 3, stk. 2 og 3. Retten gælder for den tid, erhvervsudygtigheden varer ud over 3 måneder.

Mister forsikrede mellem 1/2 og 2/3 af erhvervsevnen, eller tilkendes statens laveste invalidepension i henhold til lov om invalidepension af 15/4 1970, § 3 stk. 4 ydes halv invaliderente.

…

§ 4. Invaliditetssum

1. Såfremt et ulykkestilfælde, jfr. § 1, stk. 3 har medført en invaliditetsgrad på mindst 5 %, har forsikrede ret til invaliditetserstatning, der fastsættes, så snart ulykkestilfældets endelige følger kan bestemmes, dog senest 3 år efter ulykkestilfældets indtræden. Invaliditetsgraden (méngraden) fastsættes efter den tilskadekomnes medicinske invaliditetsgrad på grundlag af Sikringsstyrelsen, Arbejdsskadeforsikringens méntabel 1979, under hensyn til forsikredes erhverv."

Nævnet udtaler:

Efter forsikringsbetingelsernes § 2 er det afgørende, om forsikrede ”mister 2/3 eller mere af den erhvervsevne, der er normal for personer af hans (hendes) alder og uddannelse.” Kravet med hensyn til halv udbetaling er, at den forsikrede ”mister mellem 1/2 og 2/3 af erhvervsevnen.” At landsretten under anvendelse af erstatningsansvarslovens regler skønsmæssigt har vurderet, at klagerens erhvervsevne er varigt nedsat med 50 %, er - af de af selskabet anførte grunde - ikke i sig selv ensbetydende med, at klageren

er berettiget til dækning efter den tegnede forsikring. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet på det foreliggende grundlag har afvist at yde dækning som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand